

potuit, in quas se immersit, ut impurum hominem à fœdis amoribus revocaret. 3. Miram erga omnes humanitatem et misericordiam.

IV. Bos patientiam indicat, 1. colendâ omnî opere Domini vineâ. 2. Inimicis, laboribus adversisque, tolerandis. Etiam ante conversionem, gemitum nullum edidit, quando cruris os secabatur. Paulò post, litteris inter pueros operam dedit, vir nobilitate et palmis militaribus illustris. Et, si instituta ab ipso infinitis laboribus vigiliisque societas dissolveretur, se ante horæ quadrantem, divinæ voluntati acquieturum asserebat.

Tu verò parùm ad Dei gloriam confers, quia parùm his virtutibus studes. Dole, quòd ita negligas salutem propriam, cùm Ignatius tanto studio curarit alienam.

PUNCTUM III.

Susceptos pro se labores amplissimè Deus compensavit. 1. Singulari illum in omnibus auxilio jovit. 2. Magnis inter ærumnas consolationibus cumulavit. 3. Institutum ab illo ordinem, ipso adhuc vivo, non sine maximo Ecclesiæ bono, animarumque fructu, et hæresis ac impietatis detrimento, per totum orbem propagari voluit: ut quo tempore Lutherus et Calvinus Ecclesiæ bellum indixerunt, eodem excigaretur Ignatius, qui nefandos illorum conatus rimeret. 4. Demùm ingentè illum gloriâ in Cælo donavit, qui ejus gloriæ amplificandæ tam studiosus

fuerat. Gratulare sancto de tantâ gloriâ. Erubescere, quòd cùm eadem tibi merces proposita sit, vel minimam laborum partem suscipere recuses. Sic statur: te, sicut socius passionum fueris, sic fore et consolationis.

DE SANCTO DOMINICO.

4 Aug.

PUNCTUM I.

CONSIDERA, quibus virtutibus divinæ vocationi, quâ ipse ad sanctitatem eximiam vocabatur, responderit. 1. Profundâ humilitate: quidquid enim in se videbat boni, illud totum, non sibi, sed uni Deo tribuebat. Virtutes suas summâ curâ occultabat. Hinc etsi nudis semper pedibus peregrinaretur, ubi tamen urbes pagosque, in quibus spectatores aderant, intraret, calceos induebat. Contemptûs avidissimus fuit. Hinc oblatas sibi varias dignitates ecclesiasticas, tresque in primis episcopatus, semper recusavit, et Tolosâ, ubi erat in honore, Carcassonem, ubi contemnebatur, alacriter fugit. 2. Paupertate evangelicâ: se enim rebus omnibus terrenis exuit, ut nudus nudum Christum expeditius sequeretur. Hinc, cùm non haberet undè viveret, cogebatur, etsi nobili familiâ ortus, stipem ostiatim mendicare. Datâ verò panis frustulâ, flexis genibus accipiebat, hilarisque osculabatur. 3. Maximâ vitæ asperitate: quâ adimplebat ea quæ deessent passionum

Qualis erga se fuerit.

Humilitas.

Paupertas evangelica.

Co.oss. r. 24. Vitæ asperitas.

Chr stū in carne suā. Corpus suum perpetuo cilicio, ferreāque catenā edomabat. Erat illi pro lecto, vel scabellum, vel nuda humus. Ter se singulis noctibus crudeliter flagellabat; ut sic divinæ justitiæ satisfaceret. 1. Pro suis peccatis. 2. Pro peccatis aliorum. 3. Pro animabus purgatorii. Ejus vita jejunium erat ferme perpetuum. Expende, quā longē ab eo distes, quā cupiditate honoribus inhies, quā curā divitias accumulēs; quā nullis, aut quā levibus poenis peccata tua, etiam gravissima, punias.

PUNCTUM II.

Qualis
erga pro
ximum.
Zelus ani-
marum.

Considera, quibus virtutibus aliorum salutem procuraverit. 1. Zelo ardentissimo conversionis peccatorum. Hinc voluisset omnes, atque adeo ipsos etiam damnatos, atque dæmones, si fieri posset, ab omnibus malis eripi, æternamque beatitudinem consequi. Nihil recusabat pati, ubi spes aliqua salutis proximi affulgebat. Mauros sæpius adivit, ut ipsos ad Christum converteret, suamque Deo vitam, et sanguinem, pro eorum conversione sæpius obtulit. Ipsos septem annos laboravit in agro Tolosano, ut inde Albigensium hæresim exigeret. Hunc in finem fratrum prædicatorum ordinem instituit, et amplificavit, non sine maximis laboribus, et maximo perpetuoque rei christianæ fructu. 2. Mirabili erga omnes mansuetudine, quos benignè arguebat, docebat amanter, juvabat hilariter. 3. Amore tenerissimo, quo peccatores omnes in sinu et in visceribus caritatis

Mansue-
tudo.

Amor
proximi.

premebat.

premebat. Hinc, pro omnium peccatis, non secus ac pro suis, quantum poterat, Deo satisfaciebatur. Expende, quā tu parū facias pro aliorum salute, quā asper et impatiens in aliis arguendis, et docendis, quā levi amore proximum diligas. His tamen vitiiis, Dei gloria, proximique salus impeditur.

PUNCTUM III.

Considera, quibus virtutibus se Deo conjunxerit. 1. Puritate, tum mentis, tum corporis eximiā: suam enim virginitatem, et quam primū in baptismo gratiam suscepit, usque ad mortem integram, illæsamque conservavit. 2. Fiduciā verē filiali. Cū enim se nullius rei capacem putaret, tamen omnia poterat in eo, à quo confortabatur. Neque eum ulla unquā difficultas aut labor ab iis deterruit, in quibus vel gloriam Dei, vel salutem animarum promoveri arbitrabatur. 3. Assiduā oratione, quā se Deo, Christo, et beatissimæ Virgini sæpius in die uniebat. Cū autem videret quanta inde auxilia perciperet, præcepit specialiter suis omnibus religiosis, ut orationi assiduè vacarent; beatissimæque Virginitis, in cujus honorem Rosarium primus instituit, gloriam, ubique, omni curā promoverent. Expende quā longē absis ab istā, tum mentis, tum corporis puritate, quā parū Deo, quā multū humanis auxiliis fidas, quā rarō orationi vaces ut decet, et confundere.

Qualis
erga
Deum.

Puritas
mentis et
corporis.

Fiducia
in Deum.

Studium
orationis
et devotio
erga B. V.

10 Aug.

DE SANCTO LAURENTIO.

PUNCTUM I.

De grano frumenti. Joan. 12.

Joan. 12. JESUS dixit discipulis : *Nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet : si autem mortuum fuerit, multum fructum offert.* Considera, licet nomine hujus grani primario designetur Christus, granum purgatissimum ab omni peccati palea, quod mortuum in terra crucis, salutis aeternae fructum peperit : secundario tamen designari ab Ecclesia mysticum ejus membrum sanctum Laurentium ; qui sicut granum, concussione flagelli persecutionis, purgatus est ab omnibus terrenis affectionibus : ut discas non spernere tribulationes, quia purgant saepe nos à multis peccatis. 2. Considera, mortuum fuisse in terra : tum quia carnem suam in hac vita prorsus spiritui subdidit, et mortificavit, contemptis omnibus mundi deliciis ; tum quia constanter, per atrocissima licet tormenta, pro Christo mortem oppetiit. 3. Multum fructum attulisse : tum quia sua passione maximam gloriam in Caelo et in terra obtinuit ; tum quia, suo exemplo, et constantia, plurimos ad Christi fidem convertit, et ut similia paterentur autor fuit.

Joan. 12.
24.
S. Laurentius,
granum
frumenti.

Mortuum.

Multum
fructum
attulit.

PUNCTUM II.

Qui amat animam suam, perdet eam : et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam. 1. Considera, eum amare animam, qui amat hujus mundi commoda, opes, honores, voluptates praeter Christo : odisse autem, qui contemnit, uti fecit Laurentius : qui, desertis omnibus opibus, desertam Hispaniam, licet juvenis, servivit Christo papae, Romae. 2. Christo ad supplicium raptus, exclamavit : *Quod progredieris sine filio, pater ? qui respondit : Majora tibi debentur... certamina. Post triduum sequeris sacerdotem levita.* 3. Omnes facultates Ecclesiae distribuit in pauperes, christianis, ante passionem suam, latentibus in cryptis, pedes abluit ; caecum sanavit, multos convertit, et baptizavit ; craticulae affixus tortores irrisit, tyranno dixit : *Assum est, versa et manduca, quia segnior fui ignis,* inquit sanctus Leo, *qui foris ussit, quam qui intus accendit.* Flammas corporeis superari caritatis Christi flamma non potuit. O, si eadem flamma arderes, quam facile ambitionis, irae, cupiditatum omnium, ardorem vinceres !

Joan. 12.
25.
Odit animam
suam.

In ant.
Actis ap.
Sar. c. 9.
et ap.
Ambr. de
Off. min.
l. 1. c. 37.
Ibid. in
Actis.
Ibid. l. 10.
de off. min.
Serm. ix.
natali S.
Laur.

PUNCTUM III.

Si quis mihi ministrat, me sequatur : et ubi sum ego, illic et minister meus erit. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus. Considera, illum ministrare Christo, qui ejus mandatis et monitis tanquam

Joan. 12.
26.
Quid sit
ministrare
Christo.

obediens famulus obedit. 2. Qui ejus vices, si sacerdos vel superior sit, sedulo obit. 3. Qui pauperibus et afflictis, operibus misericordiae, vel corporalibus, vel spiritualibus subvenit. Testatus est enim sibi fieri quod vel minimo in ejus nomine fiet. Quae si nos quoque faciamus, verè Christum velut ducem et magistrum nostrum sequimur. Perfectissimè autem secutus est sanctus Laurentius, qui tam fidelis fuit minister, ut etiam sanguinem pro eo profuderit, et exemplum ejus in passione secutus sit. 2. Considera, quantum præmium in Cælo, sancto Laurentio et omnibus, qui aliquid pro Christo patiuntur, aut Christi membris per caritatem seriò ministrant, paratum sit, quantus honor et gloria. Sine dubio major, quàm mens nostra excogitare queat.

Ministravit sanctus Laurentius perfectissimè
Quantà mercede.

IN FESTO SANCTI CORDIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(Dominicâ post octavam Assumptionis.)

I. DEUS qui *fixit sigillatim corda hominum*, divitiis sapientiæ ac bonitatis suæ deprompsit in creatione cordis Mariæ. *Ibi magnus Dominus et laudabilis nimis.* Hanc *civitatem Dei* nostri fluminis impetus lætificat. Almæ siquidem Virgini indidit Pater cœlestis cor filiæ quæ audiret et inclinaret aurem suam, et oblivisceretur populum suum, et domum patris sui, et tota soli Patri ac Creatori suo adhære-

Psal. 47.
9.

ret; Verbum indidit cor matris quæ feliciter Christum in corde quàm carne gestaret: indidit Spiritus sanctus cor sponsæ in quam superveniret ipse cum omnibus charismatibus suis. Tibi quoque Deus dedit spiritum adoptionis filiorum, ut filius Dei nomineris et sis; ubi tuus erga tam pium Patrem amor? *Quicumque fecerit voluntatem Patris mei... ipse mea mater est*, inquit Christus: nonne respuis istam dignitatem? Quoties tibi insurrat Spiritus sanctus: *Aperi mihi, soror mea, amica mea, columba mea.* Revertere, et sponsabo te mihi in sempiternum, et sponsabo te mihi... *in misericordiâ et miserationibus.* Et obduras cor tuum!

S. August.
de sanct.
Virg. c. 3.

Matt. 12.
50.
Cant. 5. 2.

Oseea. 2. 19.

II. *Cor Mariæ, cor Matris erga homines.* Ante oblatam in cruce divinam victimam, ardentissimâ quidem in homines caritate Maria flagrabat, utpote imagines ac filios Dei Patris, et fratres Filii sui unigeniti; sed quantus tamen huic amori accessit cumulus, dum juxta crucem staret! Verba Christi morientis: *Ecce filius tuus*, cor ejus vi incredibili disciderunt, maternum illum amorem, quo christianos prosequeretur, illuc insitura. Vivus est enim sermo Dei et efficax, et penetrabilior omni gladio accipiti, et pertingens usque ad divisionem animæ ac spiritûs, compagum quoque ac medullarum. Utinam et alia hæc tua, ô Jesu, verba: *Ecce mater tua*, filiorum amorem erga Mariam in corda nostra insererent! Amantissimum igitur nec secus amabilissimum cor diligamus, atque memores istius:

Hebr. 4.
12.

Ecclesi. 7.²⁹ Genitus matris tuæ ne obliviscaris ; quot et quantus nos doloribus pepererit, perpetuo animis nostris fixum teneamus. Cultum ejus omni ope atque operâ promoveamus ; sed imprimis virtutes ejus in nobis imitando repræsentemus. His enim nos Maria, quibus olim divus Paulus Philippenses, meliori quoque
Phil. 4. 8. jure, instigat : Quæcumque sunt vera, quæcumque pudica, quæcumque sancta, quæcumque amabilia, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitate, quæ et didicistis, et accepistis, et audistis, et vidistis in me, hæc agite, et Deus patris erit vobiscum.

20 Aug.

DE SANCTO BERNARDO.

QUÆ præcipua sunt in vitâ suâ, ipsemet Bernardus expressit in Meditationibus.

Hoc mihi tecum pactum erit : Planè moriar mihi ipsi, ut tu solus in me vivas : totus intra me silebo, ut tu solus loquaris in me : totus quiescam, ut tu solus opereris in me, et per me.

PUNCTUM I.

Meritur
sibi, et
Christus
in ipso
vival.

Bernardus planè sibi mortuus est, ut totus in ipso viveret Christus. Ab eo tempore, quo nuncium seculo remisit, ita sepultus est cum Jesu suo per religiosam professionem, ut nihil pristinæ vitæ in eo remanserit. Sensûs omnis expertem illum dixisset,

adeò parùm naturæ tribuebat. Oculorum, aurium, gustûs usum penitus amisisse videbatur. Res obvias ita non aspiciebat, ut, cameratumne esset, an laqueatum cubiculum, in quo annum integrum manserat, nesciret. Iter habuit aliquando per unum diem prope lacum, quem, rebus divinis intentus, non vidit. O virum admirabilem ! ô mortem verè pretiosam, quâ soli Deo vivitur ! Pudeat te, anima, quòd ab hâc perfectione tam longè absis. Eia igitur, tibimet ipsi penitus morere, ut vita Christi in te manifestetur. Oculos seculi vanitatibus claude, ut divino conspectu frui queas : *Non enim videbit me homo ; et vivet, inquit Deus.*

*Exod. 33.
20.*

PUNCTUM II.

Considera, quàm rigidum sibi beatus ille vir imposuerit silentium, ne internam animi, quâ fruebatur, pacem inanibus verbis turbaret. Sciebat ibi non loqui Christum, ubi seculi strepitus auditur. Hinc sibi colloquio omni cum hominibus interdicendum putavit. Itaque si quando loqui necessitas cogeret, loquebatur eo modo, ut non nisi invitus à sancto proposito discedere videretur. Sed quantas ex hâc silentii observatione utilitates percepit ! Mira de se, deque suis mysteriis, quotidie Spiritus sanctus ipsi revelabat. Qui silet hominibus, Deum magistrum et præceptorem habet. Certè de se fassus est aliquando Bernardus, plus ex internâ cum Christo colloquutione, ad sacrarum litterarum intellectionem

*Intra se
silet, ut
Christus
loquatur.*

*Epist. ad
H. Muræ.
106.*

profecisse, quàm si doctores multos annos audisset. Quid igitur vanis sermonibus ita delectaris? Si cœlestem doctrinam, si verum solatium quæris, non ab hominum, sed à Dei consortio expetere debes.

Ps. 140: *Pone, Domine, custodiam ori meo, et ostium circumstantiæ labiis meis.*

PUNCTUM III.

Quiescit, ut per eum Christus operetur.

Considera, neminem fortasse sanctorum fuisse, per quem majora Deus, quàm per Bernardum fecerit, quia nemo magis à rebus terrenis abhorrebat. Statim atque incepit Deo militare, ex Apostoli præcepto diligenter cavit, ne implicaret se negotiis secularibus. Et tamen ex eremo suâ eductus est à Deo, ut summos pontifices, reges, prælatos, totam denique, ut ita loquar, Ecclesiam, unus regeret. Nullum aptius Dei manibus instrumentum, quàm homo qui de se demissè sentit. Sed postquàm Dei vocantis jussu reipublicæ christianæ negotia curare coactus est, internam illam quietem non amisit: *In quolibet cœtu hominum, vel tumultu... totâ facilitate animi colligens, interiori quâdam, quam ubique circumferebat, solitudine fruebatur*: sicque ubique solus erat. Non enim, aut ambitione, aut pravâ aliquâ cupiditate impulsus, res sibi commissas gerebat, sed solo Deo placendi desiderio. Hinc *non se rebus tradere, ut ipse loquebatur, sed commodare tantùm solebat.*

Gofrid. in ejus vita. lib. 3. c. 1.

Heu, quàm paucos invenias hujus virtutis imi-

tatores! Aut enim negotia temerè suscipimus, aut in illis propriam, non Dei gloriam quærimus: undè perturbationes animi plurimas oriri necesse est. Statue igitur, ab omnibus professione tuâ indignis abstinerere; aut si quâ in re operâ tuâ Deus uti velit, postula, ut nihil aliud, quàm divini ejus nominis laudem, salutem tuam, proximi ædificationem spectes.

DE SANCTO BARTHOLOMÆO.

24 aut
25 Aug.

PUNCTUM I.

CONSIDERA, quomodo vitam suam propagandæ Christi gloriæ impenderit. Penetravit in Lycaoniam cum Philippo, deinde in Indiam citeriorem, demùm in Armeniam. Vide quantâ mentis alacritate ac zelo, quibus itinerum, et prædicationis laboribus, quot adversis, in tantâ rei novitate, dæmonumque odio, quos è corporibus, regnoque suo ejiciebat, quo fructu, (nam permultos illic ad Christum convertit;) quâ unione cum Deo, cùm centies interdium, et centies noctu scribatur Deum adorasse. Utinam ita Christo viveremus! Sed heu! quoties levissimo labore, inanique hominum respectu, ab ejus gloriæ prosecutione deterremur! quàm rarò inter occupationes nostras animum ad Deum convertimus!

Christo
vixit apos-
tolus.

PUNCTUM II.

Christo moritur, e aienta victima. Job. 2. 7. Crot. 22. sub fin.

Quàm inusitato et atroci sacrificio mortem pro Christo oppetit. Detrahi vivo pellem dæmon suasit; percutiens illum, ut Jobum olim, *ulcere pessimo, à plantâ pedis usque ad verticem ejus*. Deinde amputato capite sacrificium consummavit. Martyres quidem omnes vocat Nazianzenus victimas pro Christo cæsas: fuit verò hæc peculiaris sancti Bartholomæi prærogativa; 1. quia propius accessit ad victimas antiquæ legis, quarum, *detractâ pelle*, artus in frusta concidebantur; 2. quia propius ad Christi nuditatem accessit; 3. quia, præter alia quæ passus est, longè gravissimum et barbarum hoc supplicium fuit; 4. quia peculiari quodam pietatis sensu obtulit se Christo in sacrificium: ratus non esse amori suo satis, extraordinaria supplicia pati, nisi sacrificium cordis, et assidue orationis fervor, accederent. O virum infractum animo, qui *in patientiâ suâ possedit animam suam*! Offeram me item in sacrificium Christo, nec ultra corpori meo indulgebo: quoniam *exspoliavi me tunicâ meâ, quomodo induar illâ?*

Luc. 21. 19.

Cant. 5. 3.

PUNCTUM III.

Mysteria hujus sacrificii.

Detrahitur arbori cortex, tum ut aptius in illâ characteres inculpanitur, tum ut idonea alicujus species imprimatur. 1. Ita, detractâ pelle sancti Bartholomæi, divina in illius carne imago emicuit, amo-

risque sui notas Christus et characteres impressit. 2. Qui luctatur, exiit vestimentis. Ut generosius luctaretur apostolus, vel ipsâ pelle exutus est. 3. Serpens, detractâ pelle, novas sumit vires. Sic Bartholomæus propriam exiit, novam vitam deinceps ducturus. 4. Amor nudus adumbratur; Bartholomæus, ut suum erga Christum amorem apud omnes contestatum relinqueret, arcana cordis aperit, detractâ pelle. Igitur qui vult induere Christum, exuat *veterem hominem; exhibeatque corpus suum hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, etc.*

Coloss. 3. 9.
Rom. 12. 1.

DE SANCTO LUDOVICO,

25 Aug.

Galliæ rege.

PUNCTUM I.

Si *servire Deo, regnare est*, duplici nomine rex fuit sanctus Ludovicus: qui regnaturum se nunquam credidit, nisi Deo serviret, et populos, ad eidem servendum, omni ope induceret; qui magis gloriabatur Christiani nomine, quàm regni: qui, cum licita omnia regis potestati viderentur, nihil sibi licere adversus Deum putavit; seque per totam vitam ab omni peccato mortali, inter aulæ blandimenta, servavit integrum. 1. Disce à rege sanctissimo, nihil esse hæc in vitâ gloriosum, præterquam Deo servire. Erubescere, quòd toties eruberis christianus

Bern. seu
quis alius
Tract. de
Pass.
Dom. c. 30.
Rex Dei
servus.

Luc 9. 25. videri. Time justam Christi comminationem : *Qui me erubuerit...*, hunc *Filius hominis erubescet.* 2. Admirare sancti Ludovici, inter tot cadendi pericula, constantiam. 3. Si quando graviora peccata commiseris, malitiam ipse tuam et imbecillitatem accusa. Non enim peccandi aut facultas aut impunitas major, aut occasiones frequentiores tibi fuerunt, quam regi. 4. Si aliquorum curam habes, provide diligenter ut Deum colant.

PUNCTUM II.

Rex, Crucis discipulus.

Christiano, etiam regi, crucem tollendam esse credit. Hinc, 1. Cùm faciliè immunes se putent cæteri reges à jejuniis imperatis, ipse ad ea quæ imperantur, alia addebat singulis hebdomadis tria; et die veneris, nihil ad victum adhibebat præter panem et gelidam. 2. Non tantùm ministrabat pauperibus ad mensam; sed et cum iisdem sæpè accumbens manducabat. 3. Ferratis flagellis corpus regum castigabat. 4. Cilicium quotidie induebat asperimum, etc. Quid ad hæc, delicate, qui ad ipsum mortificationis nomen, aut horrescis, aut rides? Nobilior es quàm sanctus Ludovicus? innocentiior, quàm qui nullum unquam peccatum mortale commisit? delicatior, quàm rex inter aulæ delicias educatus?

PUNCTUM

PUNCTUM III.

Certavit adversus hostes Christi omnes. 1. Dæmones, resistendo tentationibus. 2. Blasphemantes, gravissimis edictis. 3. Homines suspectæ fidei, et hostes domesticos Ecclesiæ, variis pœnis. 4. Infideles et Saracenos. Quo in ultimo certaminis genere, mirare, 1. zelum sanctissimi Regis, qui bis regnum suum deserit, bis iter suscipit longissimum et periculosissimum, secumque copias regni omnes abducit: atque id, non spe acquirendæ famæ, aut regni amplificandi, sed tantùm augendæ divinæ gloriæ, et terræ sanctæ à Sarracenis liberandæ. 2. Incomprehensibilia judicia Dei, qui sanctum regem pro sui nominis gloriâ generosissimè certantem, captivum duci primùm, tum peste affligi et mori inter barbaros sinit. 3. Invictam sancti Ludovici patientiam, qui affligentis se Dei judicia constantissimè adorat. Sit nomen tuum, Domine, benedictum in secula, inquebat moriens! Voluisti ut regnum meum relinquerem, reliqui; ut bellum hoc susciperem adversus hostes tuos, suscepi. Nunc deseruisse servum tuum videris, sis benedictus: passus es pro te militantem vinci, sis benedictus: captivus in carcerem conjectus sum, sis benedictus: nunc peste afflictus morior, sis in æternum benedictus. Cogita, 1. quid agas pro Christo præ sancto illo rege; 2. quid patiaris; 3. quomodo patiaris.

Rex, miles Christi.

DUPONT. *Compend.* II.

H h

28 Aug

DE SANCTO AUGUSTINO.

PUNCTUM I.

GRATIÆ resistit. 1. Triplici peccati genere: errore Manichæorum, impuris amoribus, inani improborum hominum respectu; *dum dicitur: eamus, faciamus, et pudet non esse impudentem.* 2. Tergiversatione multorum annorum, quantumvis instarent, et Monica mater adhortationibus, exemplis, lacrymis, sacrisque apud Deum precibus; et Ambrosius, concionibus atque colloquiis; et creberimis vehementissimisque motionibus, gratia. Hic prævæ consuetudinis vim cogita, et fuge. *Suspirabam, inquit, ligatus, non ferro alieno, sed meâ ferreâ voluntate. Retinebant nugæ nugarum... et succutiebant vestem meam carneam, et submurmurabant: dimittisne nos? O abyssum divinæ misericordiæ infinitam! Eandem in te admirare, et time. Neque enim omnes Augustini sunt, hoc est, non similiter Dei gloriæ et Ecclesiæ, si convertantur, profuturi.*

PUNCTUM II.

Tandem gratiæ subjicitur: 1. Promptè: ubi audit hanc vocem, *tolle, lege*, legit illicò locum Apostoli: *Non in comessionibus, etc.*, statimque *mutatus est in virum alium.* Vide ut pariter, sine morâ, gratiæ vocanti pareas. Actum erat de Augustino, si ultrâ

Resistit
gra. iæ.
Peccatis.
Lib. 2.
Conf. c. 9.
Morâ con-
versionis.

Lbr.
Conf. 8.
c. 5.
Ibid. c. 15.

Subjicitur
gratiæ.
Promptè.
L. 8 Conf.
c. 12.
Rom. 13.
1 Reg. 10.
6.

distulisset. 2. Plenè: errores, christianæ fidei confessione; carnales affectus, vitæ austeritate; inanes respectus, publicâ virtutum professione emendans. 3. Perfectè, ardentissimo ac tenerrimo Dei amore. Sic enim amores impuros sanctissimè compensavit: *Serò te amavi, pulchritudo tam antiqua et tam nova! Non dubiâ, sed certâ conscientiâ, Domine, amo te.* Quàm multi cum Augustino peccant! Quàm pauci cum eo penitus convertuntur! Si vis divino amore liquescere, lege ejus Confessiones, Soliloquia, Meditationes.

PUNCTUM III.

Gratiæ subjicit: 1. hæreticos, scriptis et disputationibus doctissimis, maximè Manichæos, Donatistas et Pelagianos; 2. catholicos, frequentissimis concionibus, colloquiis, exemplis, publicâque victorum suorum, et divinæ in se gratiæ professione: quæ, insigni humilitate, libris Confessionum palàm esse voluit; 3. clericos, reformatione ecclesiasticæ disciplinæ: quam in rem, inter cætera, clericorum regularium monasterium in episcopali domo exstruxit; 4. religiosos, quorum et ipse familiam instituit: quæ utilissimè et sanctissimè propagata est, multis religiosorum ordinibus eandem Augustini regulam observantibus; 5. Ecclesiam universam, quam librorum suorum multitudine, eruditione, ac pietate mirificè illustravit hactenus, illustrabitque semper.

Plenè.

Perfectò.

Soliloq.
c. 31.
Conf.
L. 10. c. 6.Gratiæ
subjicit.
Hæreticos.
Catholicos.

Clericos.

Religiosos.

Ecclesiam
universam.

Tu verò, quid Deo et gratiæ rependis, cui tantam
Act. 9. 6. debes? Domine, quid me vis facere?

IN FESTO SANCTI NOMINIS
 BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(*Dominicâ infra octavam Nativitatis ejusdem.*)

Luc. 1. I. ET nomen *Virginis Mariae*. Maria significat *Illuminatricem*. Nam solem justitiæ mundo dedit, qui tenebras peccati erat dissipaturus. Eadem nobis lumen gratiæ impetrat, quâ *ut filii lucis* ambulemus. Gaude in exortu tam pulchræ auroræ: fidenter ipsum roga, ut gratiæ lumen tibi exoret, quâ emergere è tenebris peccatorum queas, et tanquàm in die honestè ambules.

II. *Maria Dominam* significat. Nostrum est, ipsam ut talem revereri, et obsequia tantæ Reginæ debita præstare. Cave quidquam admittas, quod fidelem subditum minimè deceat.

III. *Maria mare amarum* significat. Sola ipsa cruciatum et ærumnarum Filii sui, plus quàm universi homines, particeps effecta est. Honorat nos Christus, cum *socios passionum* suarum nos facit: acceptemus illas grato animo, et in iis perferendis imitemur patientiam, generosilatem, et resignationem Matris dolorosæ.

IN FESTO SEPTEM DOLORUM
 BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(*Tertiâ Dominicâ septembris.*)

I. CONSIDERA magnitudinem, imò gladium doloris, qui animam Virginis pertransiit, quando audivit Jesum positum esse in signum cui contradiceretur, quando in Ægyptum transtulit, quando duodecim annos natum Hierosolymis amisit, quando ei crucem bajulanti obviàm facta est, quando Jesus cruci affixus, quando lanceâ perforatus de cruce in sinu Virginis, et tandem de ejus sinu in tumulo depositus fuit. Compatere Matri dolorum: veniam ab ipsâ flagita, qui dolorum causa exististi: *fac me verè tecum flere.*

II. Considera causam, cur Deus innocentissimam Matrem suam tantis doloribus disruciari passus sit: nempe ut Filio suo Mater evaderet quàm simillima: ut novâ in Cœlis coronâ dignam redderet: ut exemplum nobis proponeret inter adversa imitandum.

III. Considera virtutes Virginis: patientiam inconcussam, resignationem perfectissimam, generositatem heroicam, amorem erga Deum tenerimum, denique spiritum religionis admirabilem, quo divinæ gloriæ Filium præ vitâ propriâ infinitè sibi dilectum sacrificavit. Admirare virtutes ad eò eminentes in Reginâ martyrum. Roga ipsam, ut à Dilecto suo gra-

tiam uberem tibi obtineat proficiendi ipsius exemplo, et imitandi ipsius virtutes, quandocumque placuerit divino Redemptori in partem nos suæ humiliationis et cruciatuum vocare.

14 Sept. **DE EXALTATIONE S. CRUCIS.***De crucifixione Christi. Joan. 12***PUNCTUM I.**

Joan. 12. v. 31 et 32. **DIXIT** Jesus turbis : *Nunc* iudicium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejicietur foras. Et ego, si exaltatus fuero à terrâ, omnia traham ad me ipsum.

*Cruce.
Mundus
vicius.*

1. Considera summam sapientiam et potentiam Dei, quòd eâ re, quâ nihil erat contemptius et infirmius mundo, nempe patibulo crucis, omnem potentiam diaboli, principis mundi, id est peccatorum, frerit; et mundum totum à peccato, et faucibus inferni, et diaboli vindicaverit, id est, judicando liberaverit: ut discas, humilitate et contemptu suâ,

*Trahimur
ad Deum.*

omnes tentationes dæmonis et mundi frangi. **2.** Considera, tantum esse beneficium nobis præstitum per exaltationem Christi in crucem et mortem, tantamque caritatem demonstratam; ut non modo allici, sed etiam trahi quodammodo, licet invili, in ejus amorem debeamus. Et tanta est vis passionis, si seriò perpendatur, ut non tam moveat, quàm impellat hominem peccatorem ad con-

versionem, et pœnitentiam; ac mortem etiam, dum opus est, (ut accidit martyribus,) libenti animo perferendam.

PUNCTUM II.

Respondit turba: Nos audivimus ex lege, quia Joan. 12. Christus manet in æternum: et quomodo tu dicis: oportet exaltari Filium hominis? 34.

id est, homines, mundi, mundanarumque rerum, ut opum, honorum, voluptatum et vitæ carnalis, amantibus, non percipere ea quæ sunt Spiritus Dei: paupertatem, contemptum suâ, passiones, mortem. Et ideò non potuerunt capere, hæc in Christum convenire. *Cruci obtineat honores, etc. 1. Cor. 1. 14.*

At, qui Christi sunt discipuli, illi sciunt, per paupertatem, opprobria, et multas tribulationes perveniri ad veras opes, honorem, vitam, ipsamque æternitatem. Si enim (*granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, multum fructum offert. Joan. 12. 24.*) Sic Heraclius imperator, hoc die, non cum gemmis et auro splendidus esset, sed cum vili indutus esset habitu, nudisque pedibus, meruit crucem ipsam Christi, à Persis recuperatam, in montem Calvariae referre.

PUNCTUM III.

Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, ut non vos tenebræ comprehendant. Et qui ambulat in tenebris, nescit quò vadat. Considera, modicum lumen in iis esse, qui non, cum apostolo Paulo, dicere possunt: Non judicavi me scire 1. Cor. 13. 35.

*Scientia
Crucis.*

1. Cor. 13. 35.